

Nou itinerari per apropar-se a la vida marinera

L'Associació Cultural Lo Rafal dóna a conèixer la seva evolució i la gastronomia derivada

Mostra de l'itinerari a la Llotja de les Cases. FOTOS: BUJ

J. J. BUJ
LES CASES D'ALCANAR

Els participants a l'itinerari van conèixer de primera mà al port pesquer de les Cases l'activitat que desenvolupen les persones que hi feinegen, el treball a la mar i a terra, les captures i, com no, la gastronomia veient tot el procés del peix i marisc des del mar a la taula.

Com no podia ser d'una altra manera, la ruta acabava amb un dinar on es van poder menjar alguns dels productes que ofereix la mar en aquest port situat al sud del delta de l'Ebre.

El membre de Lo Rafal, Joaquín Valls, ressalta que «molta gent desconeix tot el procés que segueix el peix fins que ens arriba al mercat o a la taula. Pensem que és interessant donar a conèixer un món proper, el de la marineria, sobre el qual hi ha molt de desconeixement».

Precisament, un dels moments que va agradar més va ser quan un dels grups participants va poder accedir a l'interior d'una barca d'arrossegament, un altre instant per a recordar ha estat la visita a la llotja.

«Pujar a la barca ha estat molt bonic i visitar la llotja també,

Els participants opinen

«És una bona oportunitat per conèixer la història de la vida marinera a les Cases d'Alcanar»
Eva Masip, de Sabadell

«Poder fer la visita 'in situ' et ressitua en com es feien les coses abans»
Alex Chiva, de Montgat

«S'ha tirat una caixa de peix al mar perquè s'havia arribat als 30 cèntims a la subhasta i ningú l'havia comprat»
Jesús Garrido de Bcn

m'ha cridat molt l'atenció que s'hagi tirat una caixa de peix al mar perquè s'havia arribat als 30 cèntims a la subhasta i ningú l'havia comprat», explica Jesús Garrido, de Barcelona, que està passant uns dies a Traiguera (Baix Maestrat).

El secretari de la Confradia de Pescadors Sant Pere de les Cases, Raül Ribot, ha explicat com es realitza la subhasta, que sempre ha estat «a la baixa», això vol dir

que es parteix d'una determinada quantitat de diners i es va baixant, fins que algun comprador atura el compte enrere. «Antigament, es feia a viva veu i cada comprador feia un senyal al subhastador, que havia d'aturar la subhasta i adjudicar la caixa de peix. Treballaves sota molta pressió perquè cadascú feia un senyal diferent i quan dos ho feien a la vegada havies de decidir quins dels dos ho havia fet primer. A

més, hi havia gent que et tocava o t'advertia si creia que t'havies equivocat. Amb el mètode electrònic totes aquestes disputes s'han acabat», recorda el secretari. Fins i tot, Ribot s'atrevia a fer una simulació de com es feia la subhasta a viva veu abans, amb la complicitat dels presents.

El guia de l'itinerari Alfred Torneré considera que «l'itinerari és molt interessant perquè permet veure coses que no es presencien

tots els dies, com és tot el procés de la pesca: com es pesca el peix, com se subhasta, la jornada de treball dels mariners i molts aspectes més, desconeguts per a molts dels participants».

L'activitat no tenia cap dificultat i era adreçada a tot tipus de públic, també el familiar, que s'hi va trobar molt a gust, comenta Eva Masip, de Sabadell, que ha passat uns dies a Ulldecona «i sempre que anem a un lloc busquem activitats culturals que permeti a la canalla saber més sobre el territori on es troba. És una bona oportunitat per conèixer la història de la vida marinera a les Cases d'Alcanar».

La canareva Maite i la seua parella Alex, de Montgat, residents en aquest municipi agermanat amb Alcanar, descobrien també ahir l'encant de la població marinera de les Cases. Per a Alex, «poder fer la visita *in situ* et resitua en com es feien les coses abans i és important la feina que fan les entitats per rememorar-les».

Port dels pescadors

El port de les Cases d'Alcanar es va construir als anys 70 del segle XX. Té la peculiaritat que «és l'únic port de Catalunya pagat pels mariners», afirma Ribot.

Les administracions no volien

El port de les Cases d'Alcanar és l'únic de Catalunya pagat pels mariners

construir un recinte portuari per la proximitat dels altres dos grans ports de la Ràpita i Vinaròs, on havien d'anar a amarrar els pescadors casencs. Per poder-lo construir els mariners van demanar fer una obra de millora i regeneració de la costa, l'Administració va donar el permís però sense pressupost. Aleshores es va fer una reunió a la pista 'Los Almendros' (on es feien les festes del poble) on es va decidir construir el port amb els diners dels mariners, amb l'aval de gent d'Alcanar i Barcelona», explica el secretari de la Confradia.

Cada pescador pagava mil pessetes al mes i es feien calades voluntàries en dissenyar per sufragar les despeses del port i la Confradia es feia càrrec dels interessos.

Segons Raül Ribot, «entre els anys 1974 i 1987 se van pagar més d'onze milions de pessetes per part dels pescadors».

Avui dia, el recinte portuari de les Cases és de Ports de la Generalitat i, com a la resta de Catalunya, la Confraria ha de pagar un 2% de les captures a l'Administració catalana que en fa el manteniment.